

РЕШЕНИЕ

№ 2832

гр. София, 10.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1678** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат – пълномощник на Застрахователно дружество [фирма], против Решение № 303603/17.12.2019 г., постановено по НАХД № 12553/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 100 състав. С решението е потвърдено издаденото от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № Р-10-650/18.06.2019 г., с което на застрахователното дружество е наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лв., за нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ, за това, че застрахователят не се е произнесъл в 15-дневен срок по претенция № [ЕГН], като определи и изплати размера на обезщетението или мотивирано откаже плащането, най-късно до 08.01.2019 г., вкл.

Касационната жалба преповтаря възраженията, изложени и пред въззивния съд. В съдебно заседание касаторът не е представляван. Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и представя писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 от АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК, касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд е проверил обективно и пълно описаната в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка, а именно, че: на 07.12.2018 г. в ЗД [фирма] е заведена застрахователна претенция (щета) № [ЕГН], по подадено от М. Ив. К. уведомление за изплащане на обезщетение по задължителна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобил. След 12.12.2019 г. от лицето не са били изисквани други документи. В 15-дневен срок от тази дата обаче, до 08.01.2019 г., вкл. застрахователят не се е проознесъл по претенцията и така не е спазил 15-дневният срок по чл. 108, ал. 1 КЗ, като е заплатил обезщетение едва на 02.04.2019 г. За това административно нарушение е санкциониран на основание чл. 644, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 1, т. 2, предл. първо КЗ, като е отчетено, че нарушението е повторно, по смисъла на § 1, т. 51 ДР КЗ, тъй като с влязло на 08.05.2018 г. друго НП - № Р-10-634/31.07.2017 г. дружеството е санкционирано за нарушение от същия вид. Съдът, след като е обсъдил противопоставените му възражения е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила, а случаят не е маловажен. Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния и преценява като неоснователни касационните доводи. Процесното нарушение се явява повторно, предвид дефиницията на § 1, т. 51 ДР КЗ. Липсата в АУАН на квалификация, определяща нарушението като повторно, не представлява съществено нарушаване на процесуалните правила, понеже административнонаказателното обвинение се предявява с наказателното постановление, след като преди това наказващият орган „проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обосноваост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства“ - чл. 52, ал. 4 ЗАНН. При наличието в чл. 644 КЗ на две хипотези за определяне размера на санкцията, именно наказващият административен орган е компетентен да прецени, коя хипотеза да приложи. Съставителят на акта не разполага с такива правомощия. Процесното нарушение не представлява и маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, предвид характера на засегнатите обществени отношения. Нормите на чл. 496 КЗ, които адвокатът – пълномощник на касатора счита за приложими, действително касаят срокове и правила за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, каквата е процесната. Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ обаче, определя именно 15-дневен срок, по отношение изрично посочените видове застраховки, които не са застраховки на големи рискове. Сред тях е и тази по Раздел II, б „А“, т. 10 от Приложение № 1 – „гражданска отговорност, свързана с

притежаването и използването на моторно превозно средство“. Според чл. 496, ал. 1 КЗ срокът за окончателното произнасяне по такива претенции не може да е по-дълъг от 3 месеца от предявяването им, по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката „гражданска отговорност“ на автомобилистите, или неговия представител. Съотношението между двата срока е нормативно определено с чл. 108, ал. 3 КЗ, съгласно който, в случаите на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, когато не са представени всички доказателства по чл. 106, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1.

Касационната жалба е неоснователна, с оглед на което и предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 5 (нова – ДВ, бр. 94/2019 г.), вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 303603/17.12.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 100 състав, по НАХД 12553/2019 г.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: